Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

21 päivänä joulukuuta 2016*

Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisön tullikoodeksi — Asetus (ETY) N:o 2913/92 — 96 artikla — Ulkoinen passitusmenettely — Kuljettajan käsite — Tilanne, jossa tavaroita ei ole esitetty tullille määrätullitoimipaikassa — Vastuu — Alihankkijana toimiva kuljettaja, joka on luovuttanut tavarat kuljetuksesta ensisijaisesti vastuussa olevalle määrätullitoimipaikan pysäköintialueella ja ottanut kyseiset tavarat uudelleen haltuunsa kuljetuksen seuraavaa osuutta varten

Asiassa C-547/15,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Kúria (ylin tuomioistuin, Unkari) on esittänyt 29.9.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 20.10.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Interservice d.o.o. Koper

vastaan

Sándor Horváth,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz (esittelevä tuomari) sekä tuomarit E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Sándor Horváth, edustajanaan J. Ocsák, ügyvéd,

— Unkarin hallitus, asiamiehinään G. Koós ja Z. Fehér,

— Euroopan komissio, asiamiehinään L. Grønfeldt ja A. Sipos,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.7.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005 (EUVL 2005, L 117, s. 13) (jäljempänä tullikoodeksi), 96 artiklan 2 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Interservice d.o.o. Koper ja toisaalta Sándor Horváth ja joka koskee sellaisten tullien takaisinperimistä, jotka ensiksi mainittu on ”passituksesta vastaavana” maksanut Slovenian tulliviranomaisille sen takia, että alihankkijana toimineen kuljettajan Horváthin yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä kuljettamat tavarat oli siirretty pois tullivalvonnasta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Tullikoodeksin 4 artiklan 21 alakohdassa määritellään ”menettelynhaltija” siten, että kyseisellä käsitteellä tarkoitetaan ”henkilöä, jonka puolesta tulli-ilmoitus on tehty tai jolle tullimenettelyä koskevat oikeudet ja velvollisuudet on siirretty”.

4 Tullikoodeksin 37 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Yhteisön tullialueelle tuotavat tavarat ovat tuontihetkestä alkaen tullivalvonnassa. Niille voidaan tehdä tullitarkastuksia voimassa olevien säännösten mukaisesti.

2. Tavarat ovat tullivalvonnassa niin kauan kuin se on tarpeellista niiden tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi, ja muut kuin yhteisötavarat ovat tullivalvonnassa, kunnes niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, ne siirretään vapaa-alueelle tai vapaavarastoon taikka jälleenviedään tai hävitetään 182 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 82 artiklan 1 kohdan soveltamista.”

5 Tullikoodeksin 92 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Ulkoinen passitusmenettely päättyy ja menettelynhaltijan velvoitteet on täytetty silloin, kun menettelyyn asetetut tavarat ja niitä koskevat asiakirjat esitetään määrätullitoimipaikassa kyseistä menettelyä koskevien säännösten mukaisesti.

2. Tulliviranomaiset päättävät ulkoisen passitusmenettelyn silloin, kun he pystyvät lähtötullitoimipaikassa saatavilla olevia ja määrätullitoimipaikassa saatavilla olevia tietoja vertaamalla osoittamaan, että menettely on asianmukaisesti päätetty [oikeammin: päättynyt].”

6 Tullikoodeksin 96 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Passituksesta vastaavan on oltava yhteisön ulkoisen passitusmenettelyn haltija. Tämän on:

a) esitettävä tavarat muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa, määräajassa sekä ottaen huomioon tulliviranomaisten toteuttamat tunnistamistoimenpiteet;

b) noudatettava yhteisön passitusmenettelyä koskevia säännöksiä.

2. Tavaroiden kuljettajan tai vastaanottajan, joka vastaanottaa tavarat tietäen, että ne on asetettu yhteisön passitusmenettelyyn, on myös esitettävä tavarat muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa, määräajassa sekä ottaen huomioon tulliviranomaisten toteuttamat tunnistamistoimenpiteet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta passituksesta vastaavan 1 kohdassa tarkoitettuja velvollisuuksia.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

7 Friedler Spedition GmbH antoi IGAZ Trans Kft:n tehtäväksi kuljettaa Koperin (Slovenia) satamaan saapuneita Kiinasta peräisin olevia tavaroita.

8 IGAZ Trans antoi itse tullimuodollisuuksien hoitamisen pääasian kantajan Interservicen tehtäväksi. Toisaalta se valtuutti pääasian vastaajan Horváthin kuljettamaan kyseiset tavarat Koperista Wieniin (Itävalta) ja tullimuodollisuuksien täyttämisen jälkeen vielä Roomaan (Italia).

9 Interservice aloitti yhteisön ulkoisen passitusmenettelyn 11.12.2008 lähettämällä sähköisesti T-asiakirjan Koperin tullitoimipaikalle. Lisäksi Interservice laati ja toimitti Horváthille valtakirjan, joka oli tarpeen kyseisten tavaroiden noutamiseksi tulliviranomaisilta, sekä CMR-rahtikirjan (lähetysasiakirja, joka laaditaan Genevessä 19.5.1956 allekirjoitetun tavaran kansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta tehdyn yleissopimuksen perusteella, sellaisena kuin tämä yleissopimus on muutettuna 5.7.1978 allekirjoitetulla pöytäkirjalla).

10 Tavarat piti esittää 18.12.2008 mennessä yhteisön ulkoisen passitusmenettelyn päättämiseksi määrätullitoimipaikassa Wienissä (Itävalta).

11 Saatuaan kyseiset tavarat haltuunsa Koperin tullitoimipaikassa Horváth kuljetti ne CMR-rahtikirjassa mainitun Wienin tullitoimipaikan pysäköintipaikalle, jossa hän oleskeli 12.–17.12.2008 tavarat sisältävän kontin kanssa. Hän luovutti kyseisessä paikassa IGAZ Transin edustajalle tullimuodollisuuksien täyttämiseen tarvittavat passitusasiakirjat. IGAZ Transin väittämän mukaan kyseinen edustaja antoi kyseiset asiakirjat edelleen Friedler Speditionille tullimuodollisuuksien täyttämistä varten. Horváth palasi hetkellisesti Unkariin 17.12.2008 ja jätti kyseisen kontin paikoilleen.

12 Palattuaan Wieniin 18.12.2008 Horváth kuljetti kyseiset tavarat IGAZ Transin edustajalta saamallaan uudella rahtikirjalla lopulliselle vastaanottajalleen Italiassa.

13 Kyseisiä tavaroita ei esitetty tullille Wienin määrätullitoimipaikassa.

14 Slovenian tulliviranomaiset saivat selville, että Friedler Spedition ja IGAZ Trans olivat lähettäneet niille väärennettyjä asiakirjoja osoittaakseen, että ulkoinen passitusmenettely oli päätetty. Kyseiset viranomaiset katsoivat, että tavarat oli siirretty pois tullivalvonnasta, joten ne määräsivät Interservicen passituksesta vastaavana maksamaan tulleja, arvonlisäveroa ja viivästyskorkoja 11 196,49 euroa, jotka kyseinen yhtiö maksoi 16.10.2009.

15 Interservice nosti Horváthia vastaan sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan kanteen, jossa se vaati, että Horváth velvoitettaisiin maksamaan vahingonkorvauksena 11 196,49 euroa korkoineen ja kuluineen, väittäen, että tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohdan nojalla kuljettaja on yhdessä passituksesta vastaavan kanssa vastuussa tavaroiden esittämisestä tullille, vaikka kyse tässä tapauksessa olikin alihankkijana toimivasta tavaroiden kuljettajasta.

16 Ensimmäisen ja toisen asteen tuomioistuimet hylkäsivät kyseisen kanteen muun muassa sillä perusteella, ettei tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohtaa voida soveltaa alihankkijana toimivaan kuljettajaan, joten Interservice valitti asiassa Kúriaan (ylin tuomioistuin, Unkari).

17 Kúria toteaa, että pääasian ratkaisu riippuu siitä, onko Horváthin lainvastainen ja tuottamuksellinen toiminta aiheuttanut sen tullivelan, jonka Interservice on passituksesta vastaavana ollut velvollinen maksamaan tullikoodeksin 203 artiklan mukaisesti. Sama tuomioistuin täsmentää, että Horváth on ottanut kyseiset tavarat vastaan tietoisena siitä, että ne oli asetettu yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn, mutta hän ei kuitenkaan ennen sitä, kun hän jatkoi niiden kuljettamista Wienistä Roomaan, varmistautunut siitä, että IGAZ Trans tai Friedler Spedition oli todellakin esittänyt ne tullille

määrätullitoimipaikassa. Mainittu tuomioistuin toteaa lisäksi, että pääasian oikeudenkäynnissä ei ole ilmennyt seikkoja, jotka viittaisivat siihen, että Horváth olisi ollut tietoinen tavaroiden siirtämisestä pois tullivalvonnasta.

18 Kúria on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, ettei tavaroiden kuljettajana ole pidettävä ainoastaan henkilöä, joka on tehnyt myyjän kanssa sopimuksen kyseisten tavaroiden kuljettamisesta (kuljetuksesta sopimuksen perusteella vastaava tai kuljetuksesta ensisijaisessa vastuussa oleva), vaan myös henkilöä, joka suorittaa kuljetuksesta sopimuksen perusteella vastaavan tai kuljetuksesta ensisijaisessa vastuussa olevan kanssa tekemänsä muun sopimuksen perusteella kuljetuksen kokonaan tai osittain (alihankkijana toimiva tavaroiden kuljettaja)?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tapauksessa alihankkijana toimivan tavaroiden kuljettajan on tämän säännöksen perusteella ennen tavaroiden kuljetuksen jatkamista hankittava riittävä varmuus siitä, että kuljetuksesta ensisijaisessa vastuussa oleva on tosiasiallisesti ja säännösten mukaisesti esittänyt tavaran tullille määrätullitoimipaikassa?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

19 Ensimmäisellä kysymyksellään kansallinen tuomioistuin tiedustelee, onko tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sellaisen kuljettajan käsitettä, joka on velvollinen esittämään tavarat muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa, tulkittava siten, että se kattaa kaikki ne henkilöt, mukaan lukien alihankkijana toimivan kuljettajan, jotka tosiasiallisesti suorittavat yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn asetettujen tavaroiden kuljetuksen.

20 Koska sanaa ”kuljettaja” ei ole määritelty tullikoodeksissa, kyseisen unionin oikeuden käsitteen ulottuvuuden määrittämiseksi on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan otettava huomioon samanaikaisesti sen sanamuoto, asiayhteys ja tavoitteet (ks. vastaavasti tuomio 16.4.2015, Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 Tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohdan sanamuodosta on huomautettava, että kahden edellytyksen täyttymistä vaaditaan, jotta ”kuljettaja” voidaan kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla velvoittaa esittämään tavarat muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa. Kyse on yhtäältä tavaroiden vastaanottamisesta, joka edellyttää kyseisten tavaroiden fyysistä haltuunottoa ja aineellista hallussapitoa, ja toisaalta vastaanoton yhteydessä tietoisuutta siitä, että ne on asetettu yhteisön passitusmenettelyyn.

22 Mainitun säännöksen asiayhteydestä ja tavoitteesta on todettava, että siinä säädetään kuljettajan vastuusta rinnakkain tullikoodeksin 96 artiklan 1 kohdassa säädetyn passituksesta vastaavan vastuun kanssa. Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 47–49 kohdassa, kuljettajan vastuu eroaa kuitenkin passituksesta vastaavan vastuusta sekä perusteeltaan että ulottuvuudeltaan.

23 Passituksesta vastaavan vastuu perustuu nimittäin hänen ominaisuuteensa passitusmenettelyn ”haltijana”, joka tullikoodeksin 4 artiklan 21 alakohdassa määritellään henkilöksi, jonka puolesta tulli-ilmoitus on tehty tai jolle tullimenettelyä koskevat oikeudet ja velvollisuudet on siirretty. Passituksesta vastaava on passitusmenettelyn haltijana tullikoodeksin 96 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla vastuussa siitä, että kaikkia kyseistä menettelyä koskevia säännöksiä noudatetaan.

24 Tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohdassa säädetty kuljettajan vastuu perustuu sitä vastoin tavaroiden aineelliseen hallussapitoon ja tietoisuuteen siitä, että ne on asetettu yhteisön passitusmenettelyyn. Kyseisessä säännöksessä velvoitetaan kuljettaja, joka vastaanottaa tavarat tietoisena siitä, että ne on asetettu tällaiseen menettelyyn, kyseisten tavaroiden aineellisena haltijana esittämään tavarat muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa, määräajassa sekä noudattaen tulliviranomaisten toteuttamia tunnistamistoimenpiteitä.

25 Tältä osin sillä, kuljettaako henkilö, jolla on tavarat aineellisesti hallussaan, kyseisiä tavaroita kuljetuksesta ensisijaisesti vastuussa olevan kanssa tekemänsä alihankintasopimuksen perusteella, ei ole merkitystä. Muu tulkinta mahdollistaisi sen, että henkilöt voisivat välttää mainitusta säännöksestä johtuvan vastuunsa sillä perusteella, että he toimivat alihankintasopimuksen nojalla, vaikka tavarat olisivat aineellisesti heidän hallussaan ja vaikka he tietäisivät, että tavarat on asetettu passitusmenettelyyn.

26 Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sellaisen kuljettajan käsitettä, joka on velvollinen esittämään tavarat muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa, on tulkittava siten, että se kattaa kaikki ne henkilöt, mukaan lukien alihankkijana toimivan kuljettajan, jotka tosiasiallisesti suorittavat yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn asetettujen tavaroiden kuljetuksen ja jotka ovat ottaneet kyseisen kuljetuksen vastaan tietoisena siitä, että tavarat oli asetettu kyseiseen menettelyyn.

Toinen kysymys

27 Toisella kysymyksellään kansallinen tuomioistuin tiedustelee, onko tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että sellainen alihankkijana toimiva kuljettaja, josta on kyse pääasiassa ja joka on yhtäältä luovuttanut tavarat passitusasiakirjoineen kuljetuksesta ensisijaisesti vastuussa olevalle määrätullitoimipaikan pysäköintialueella ja toisaalta ottanut kyseiset tavarat uudelleen haltuunsa kuljetuksen seuraavaa osuutta varten, on velvollinen varmistautumaan siitä, että tavarat oli esitetty tullille määrätullitoimipaikassa, ja että hänen voidaan katsoa olevan vastuussa siitä, ettei tavaroita ole esitetty tullille.

28 Tästä on todettava, että tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohdan mukaan sellaisen alihankkijana toimivan kuljettajan, josta on kyse pääasiassa, voidaan katsoa olevan vastuussa siitä, ettei tavaroita ole esitetty tullille määrätullitoimipaikassa, ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseinen alihankkijana toimiva kuljettaja on velvollinen huolehtimaan tavaroiden esittämisestä tullille sen takia, että hän kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla on vastaanottanut tavarat ja on tietoinen niiden asettamisesta yhteisön passitusmenettelyyn.

29 Koska nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Horváth otti alun perin pääasiassa kyseessä olevat tavarat vastaan tietoisena siitä, että ne oli asetettu yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn, ensimmäiseen kysymykseen annetusta vastauksesta seuraa, että hän oli velvollinen esittämään ne tullille määrätullitoimipaikassa siltä osin kuin oli kyse kyseisten tavaroiden kuljettamisesta Koperista Wieniin.

30 Näin ollen on tutkittava yhtäältä, onko Horváth vapautunut kyseisestä velvollisuudesta luovuttaessaan mainitut tavarat passitusasiakirjoineen kuljetuksesta ensisijaisesti vastuussa olevan IGAZ Transin edustajalle määrätullitoimipaikan pysäköintialueella Wienissä, ja toisaalta, jos näin on, merkitseekö se, että hän on ottanut samat tavarat uudelleen haltuunsa kuljettaakseen ne sitten Wienistä Roomaan, sitä, että tämä velvollisuus on alkanut koskea häntä uudelleen.

31 Siltä osin kuin on kyse siitä, onko Horváth vapautunut velvollisuudestaan esittää tavarat tullille määrätullitoimipaikassa, kun hän on luovuttanut mainitut tavarat passitusasiakirjoineen kuljetuksesta ensisijaisesti vastuussa olevan IGAZ Transin edustajalle määrätullitoimipaikan pysäköintialueella

Wienissä, ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annetusta vastauksesta ilmenee, että tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohdassa säädetty kuljettajan vastuu perustuu tavaroiden aineelliseen hallintaan. Näin ollen kuljettaja, joka siirtää kyseisen hallinnan toiselle kuljettajalle luovuttamalla tavarat tälle, vapautuu lähtökohtaisesti kyseisen säännöksen mukaisesta velvollisuudestaan sillä edellytyksellä, että kyseinen toinen kuljettaja on tietoinen siitä, että tavarat on asetettu yhteisön passitusmenettelyyn.

32 Vaikka se, että tavarat ovat tullikoodeksin 37 artiklassa säädetyssä tullivalvonnassa, estää sen, että kuljettaja voisi vapautua tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohdan mukaisesta vastuusta luovuttamalla tavarat kenelle tahansa muulle henkilölle, hän voi nimittäin kuitenkin vapautua kyseisestä vastuusta luovuttamalla tavarat toiselle henkilölle, joka mainitun 96 artiklan mukaisesti on velvollinen asianmukaisesti esittämään tavarat tullille määrätullitoimipaikassa, kuten toiselle kuljettajalle, joka ottaa tavarat vastaan tietoisena siitä, että ne on asetettu yhteisön passitusmenettelyyn.

33 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toteamuksista ilmenee, että Horváth on kuljettanut pääasiassa kyseessä olevat tavarat määrätullitoimipaikan pysäköintialueelle Wienissä. Hän on tämän jälkeen lähtenyt Unkariin jättäen tavarat sisältäneen kontin paikoilleen, sen jälkeen, kun hän oli luovuttanut passitusasiakirjan, jonka nojalla kuljetusta suoritettiin, kuljetuksesta ensisijaisesti vastuussa olevan IGAZ Transin edustajalle. IGAZ Transin väitteiden mukaan IGAZ Transin edustaja toimitti kyseisen asiakirjan tämän jälkeen Friedler Speditionille tullimuodollisuuksien täyttämistä varten. Ellei ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen suorittamasta tarkastuksesta muuta johdu, on näin ollen ilmeistä, että – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 52 kohdassa – Horváth on vapautunut tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohdan mukaisesta velvollisuudestaan hetkellä, jona hän on luovuttanut kyseiset tavarat passitusasiakirjoineen kuljetuksesta ensisijaisesti vastuussa olevan IGAZ Transin edustajalle. Sillä, että IGAZ Trans on tämän jälkeen siirtänyt kyseisen asiakirjan Friedler Speditionille, ei tältä osin ole merkitystä.

34 Jos ilmenisi, että Horváth on todellakin vapautunut tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohdan mukaisesta velvollisuudestaan luovuttamalla pääasiassa kyseessä olevat tavarat passitusasiakirjoineen IGAZ Transin edustajalle, se, että hän on aiemmin toiminut ”kuljettajan” ominaisuudessa, ei merkitse minkäänlaista häneen kohdistuvaa velvollisuutta varmistautua – kyseisen luovutuksen jälkeen ja ennen kuin hän on ottanut tavarat uudelleen haltuunsa kuljettaakseen ne lopulliselle vastaanottajalle Roomaan – siitä, että tavarat on asianmukaisesti esitetty muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa Wienissä.

35 Tässä tapauksessa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen olisi näin ollen tarkistettava vielä se, onko Horváthista tullut uudelleen tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohdan mukaan vastuussa oleva henkilö, kun hän on ottanut pääasiassa kyseessä olevat tavarat haltuun kuljettaakseen ne Wienistä Roomaan.

36 On nimittäin todettava, että – kuten julkisasiamies on huomauttanut ratkaisuehdotuksensa 61 kohdassa – jos pääasiassa kyseessä olevat tavarat olivat edelleen yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä hetkellä, jona Horváth on ottanut ne uudelleen haltuunsa kyseisen kuljetuksen suorittamiseksi, ja jos hän oli tästä tietoinen, hän olisi uudelleen täyttänyt tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohdan edellytykset ja olisi siten uudelleen ollut velvollinen täyttämään kyseisessä säännöksessä säädetyn velvollisuuden.

37 Pääasian osalta on todettava, että koska ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, ettei pääasiassa kyseessä olevia tavaroita ole esitetty tullille määrätullitoimipaikassa Wienissä, yhteisön ulkoinen passitusmenettely ei ole voinut päättyä tullikoodeksin 92 artiklan säännösten mukaisesti vahvistettuna ajankohtana, eikä voida sulkea pois sitä, että ne olivat yhä kyseisessä menettelyssä silloin, kun Horváth otti ne 18.12.2008 uudelleen haltuunsa kuljettaakseen ne lopulliselle vastaanottajalleen Roomaan. Lisäksi on todettava, että unionin tuomioistuimen käytettävissä olevien tietojen perusteella ei ole mahdollista määrittää varmuudella, oliko Horváth mahdollisesti tietoinen siitä, että kyseiset tavarat olivat edelleen passitusmenettelyssä.

38 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on näin ollen tarkistettava, olivatko pääasiassa kyseessä olevat tavarat edelleen yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä hetkellä, jona Horváth otti ne uudelleen haltuunsa, ja oliko Horváth tästä tietoinen. Jos näin ei ole, ei voida katsoa, että se, että hän otti tavarat uudelleen haltuunsa, merkitsi uudelleen sitä, että hän olisi ollut velvollinen varmistautumaan siitä, että kyseiset tavarat on asianmukaisesti esitetty tullille määrätullitoimipaikassa.

39 Kun kyseiset näkökohdat otetaan huomioon, toiseen kysymykseen on vastattava, että tullikoodeksin 96 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että sellainen alihankkijana toimiva kuljettaja, josta on kyse pääasiassa ja joka on yhtäältä luovuttanut tavarat passitusasiakirjoineen kuljetuksesta ensisijaisesti vastuussa olevalle määrätullitoimipaikan pysäköintialueella ja toisaalta ottanut kyseiset tavarat uudelleen haltuunsa kuljetuksen seuraavaa osuutta varten, oli velvollinen varmistautumaan siitä, että tavarat oli esitetty tullille määrätullitoimipaikassa, ja hänen voidaan katsoa olevan vastuussa siitä, ettei tavaroita ole esitetty tullille, vain siinä tapauksessa, että hän ottaessaan mainitut tavarat uudelleen haltuunsa oli tietoinen siitä, ettei passitusmenettely ollut päättynyt sääntöjenmukaisesti, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

Oikeudenkäyntikulut

40 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005, 96 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sellaisen kuljettajan käsitettä, joka on velvollinen esittämään tavarat muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa, on tulkittava siten, että se kattaa kaikki ne henkilöt, mukaan lukien alihankkijana toimivan kuljettajan, jotka tosiasiallisesti suorittavat yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn asetettujen tavaroiden kuljetuksen ja jotka ovat ottaneet kyseisen kuljetuksen vastaan tietoisena siitä, että tavarat oli asetettu kyseiseen menettelyyn.**

2) **Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 648/2005, 96 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että sellainen alihankkijana toimiva kuljettaja, josta on kyse pääasiassa ja joka on yhtäältä luovuttanut tavarat passitusasiakirjoineen kuljetuksesta ensisijaisesti vastuussa olevalle määrätullitoimipaikan pysäköintialueella ja toisaalta ottanut kyseiset tavarat uudelleen haltuunsa kuljetuksen seuraavaa osuutta varten, oli velvollinen varmistautumaan siitä, että tavarat oli esitetty tullille määrätullitoimipaikassa, ja hänen voidaan katsoa olevan vastuussa siitä, ettei tavaroita ole esitetty tullille, vain siinä tapauksessa, että hän ottaessaan mainitut tavarat uudelleen haltuunsa oli tietoinen siitä, ettei passitusmenettely ollut päättynyt sääntöjenmukaisesti, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.**

Allekirjoitukset